

[Udenrigsministeren.]

som gør, at Corvalans liv er i øjeblikkelig fare. Dette er bekræftet af ambassaden i Santiago, som imidlertid også har fået oplyst, at Corvalans helbredstilstand ikke er tilfredsstillende, og at hans psykiske modstandskraft er svindende.

Efter de oplysninger, som foreligger, synes tanken om at retsforfølge Corvalan at være blevet skrinlagt på grund af manglende hjemmel til at straffe i gældende chilensk lovgivning. Det har tidligere været tilkendegivet fra juntaen, at Corvalan agtes løsladt, men uden at man dog vil give nogen tidsfrist; Corvalan har indrejsevisum til en række lande.

Ved afvejningen af, om der er grundlag for en dansk aktion for Corvalan, finder jeg, at følgende to synspunkter har vægt: For det første må der være en rimelig udsigt til, at de appeller, som fremkommer, ikke forværrer Corvalans i forvejen belastende vilkår. Der er jo desværre eksempler på sådanne virkninger af henvendelser. For det andet vil det være rigtigt at lade en eventuel dansk appel omfatte mere end en enkelt fange og tage sigte på at påvirke juntaen til generelle forbedringer af de mange interneredes vilkår.

Et sådant generelt sigte har der bl. a. været med sendelsen af en undersøgelsesdelegation fra De Forenede Nationers menneskerettighedskommission, som skulle undersøge og redegøre bl. a. for forholdene i Chiles fangelejer. Desværre har den chilenske regering kort tid før undersøgelsesdelegationens ankomst til Chile aflyst besøget uden at give nogen troværdig forklaring.

Aflysningen fandt sted for 10 dage siden, og en international reaktion er endnu under drøftelse. Jeg har derfor instrueret vores FN-mission i New York om at følge udviklingen nøje samt om at give udtryk for, at man fra dansk side finder det ønskeligt, når Chiles regering ikke har villet tillade undersøgelseskommissionen at foretage undersøgelsen, at FN's generalsekretær nu søger at få adgang til at undersøge forholdene i Chile.

Af Voigt (FP) til boligministeren (10/7 75):

„Ministeren bedes oplyse, om lejerne i socialt almennyttigt byggeri og sociale andels-

boligforeninger, hvortil der ydes støtte af skatteydernes penge, kan miste deres indbetalte indskud ved en eventuel konkurs og medfølgende tvangsauktion.“

(Spm. nr. 252).

Begrundelse.

Et privat byggeri, Dalum Centrum, med 240 lejligheder blev i går, den 8. ds., solgt på tvangsauktion til Privatbanken, og af Fyns Tidende for den 9. ds. fremgår det, at de 180 lejerfamilier, som bor i komplekset, mister hele deres indskud, som samlet andrager 900.000 kr.

Ovennævnte situation kan opstå i socialt boligbyggeri på grund af udlejningsbesvær, og det kan også tænkes, at en kreds af lejere på grund af byggesjusk deponerer deres huslejer på en spærret konto. I givet fald kan boligforeningen så ikke klare sine forpligtelser, og hvis så staten nægter at give yderligere støtte, opstår situationen.

Boligminister *Helge Nielsens* svar (17/7 75):

I almennyttigt boligbyggeri, der er opført med statsstøtte efter den gældende lov om boligbyggeri eller statsgaranterede lån efter den tidligere boligbyggerilov, garanterer staten for tilbagebetaling af beboerindskud, der ikke bliver dækket ved likvidation.

Denne garantiordning blev indsat i boligbyggeriloven i 1973 på baggrund af de udlejningsvanskeligheder, der da var konstateret inden for nybyggeriet. Den tager således sigte på at garantere for tilbagebetaling af beboerindskud, hvis et almennyttigt boligselskab bliver nødlidende som følge af forhold, som beboerne er uden indflydelse på.

I begrundelsen for spørgsmålet nævnes, at en almennyttig boligforening også kan tænkes at blive ude af stand til at klare sine forpligtelser, fordi „en kreds af lejere på grund af byggesjusk deponerer deres huslejer på en spærret konto“. Det er nok et spørgsmål, om det i givet fald vil være i overensstemmelse med forudsætningerne for garantiordningen at anvende skatteydernes penge i denne situation.

Af *Dohrmann* (FP) til miljøministeren (10/7 75):

„Finder ministeren det forsvarligt, at